

Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
Facultatea de Studii Europene
Școala Doctorală „Relații Internaționale și Studii Europene"

**PERSPECTIVA CULTURALĂ ASUPRA NEGOCIERILOR
INTERNAȚIONALE ÎN CONFLICTELE ARMATE
INTERSTATATE PRELUNGITE**

Coordonator:

Prof. Univ. Habil. Dr. Melania-Gabriela Ciot

Doctoranda:

Shary Charlotte H. Pattipeilhy

Cluj-Napoca

2025

CUPRINS

CPERSPECTIVA CULTURALĂ ASUPRA NEGOCIERILOR INTERNAȚIONALE ÎN CONFLICTELE ARMATE INTERSTATATE PRELUNGITE.....	I
CUPRINS	II

CAPITOLUL 1 INTRODUCERE.....	5
1.1 Justificarea cercetării	5
1.2 Motivațiile cercetării	7
1.3 Descrierea cercetării.....	8
1.4 Obiectivele cercetării	11
1.5 Metodologia cercetării	13
Tipuri de cercetare	13
Metode de cercetare	13
Strategia de eșantionare	16
Materialul și perioada de investigare	17
Întrebările cercetării	21
1.6 Contribuția cercetării în domeniul RI și Studii Europene.....	22
1.7 Limitările cercetării	23
 CAPITOLUL 2 REVIZUIREA LITERATURII	 25
2.1 Tipuri, abordări și rolul culturii în conflicte și gestionarea conflictelor	25
Tipuri de conflicte internaționale	29
Cultura în conflictele internaționale	33
Abordări în gestionarea conflictelor internaționale	36
2.2 Negocierea internațională pentru rezolvarea conflictelor: concepte și etape.....	37
Faza de pre-negociere	41
Faza de negociere	42
Faza de acord	46
Faza de implementare	47
2.3 Mediarea internațională pentru rezolvarea conflictelor	48
2.4 Rolul culturii în negocierile și medierile internaționale pentru pace	55
Cultura ca plan în negocierile de pace	59
Cultura ca instrument în negocierile de pace	64
Legătura dintre reconciliere și negocierile de pace.....	68
Rolul conducerii de vârf, de mijloc și la nivel de bază în reconciliere	69
Cultura, reconcilierea și negocierea păcii	71
Cultura ca produs al negocierilor	72
 CAPITOLUL 3 PREZENTAREA STUDIILOR DE CAZ	 75
3.1 Conflictul India–Pakistan privind Kashmirul	75
Acordul de la Taşkent 1966	84
Acordul de la Shimla 1972	85

Declarația de la Lahore 1999	86
Dialogul Compozit 2004.....	86
3.2 Conflictul Israel–Palestina	87
Acordul de la Camp David 1978	91
Acordul de la Oslo 1993	93
Acordul de la Oslo 1997	95
The Road Map for Peace 2003.....	96
3.3 Conflictul din Kosovo.....	98
Acordul de la Bruxelles 2013	103
Acordul de la Washington 2020.....	104
Acordul de la Ohrid 2023	105
3.4 Conflictul Sudan–Sudanul de Sud	106
Acordul de la Addis Abeba 1972	110
Acordul de Pace Globală (CPA)	112
Acordul de la Addis Abeba 2012	113
R-ARCSS 2018.....	115
Acordul de la Juba 2020	117
 CAPITOLUL 4 DESIGNUL CERCETĂRII	119
4.1 Strategia de cercetare	119
4.2 Întrebările cercetării.....	123
4.3 Materialul și perioada investigației.....	123
4.4 Eșantionul cercetării	127
 CCAPITOLUL 5 CULTURA CA PLAN AL NEGOCIERILOR	131
5.1 Analiza datelor	131
5.2 Indicatori	139
<i>Power Distance</i>	140
<i>Individualism/Collectivism</i>	141
<i>Uncertainty Avoidance</i>	142
<i>Long Term Orientation (LTO)</i>	143
5.3 Indexul dimensiunilor culturale	146
5.4 Distanța față de putere în negocierile internaționale.....	148
Negocierile India–Pakistan	148
Negocierile Israel–Palestina.....	150
Negocierile Kosovo	153
Negocierile Sudan–Sudanul de Sud.....	155
5.5 Cultura <i>Individualism/Collectivism</i> în negocieri	158
5.6 Cultura <i>Uncertainty Avoidance</i> (UA) în negocieri	181
5.7 Cultura Long-Term Orientation (LTO) în negocieri	187
5.8 Dimensiunile culturale ca plan în negocieri: index general vs. studii de caz	193
 CAPITOLUL 6 CULTURA CA INSTRUMENT ÎN NEGOCIERI	198
6.1 Analiza datelor	198
6.2 Cultura locală ca instrument pentru promovarea negocierii păcii	201
<i>Kanun</i> și <i>Besa</i> în Kosovo.....	201
<i>Tikkun Olam</i> , <i>Sulha</i> și <i>Musalaha</i>	202

<i>Judiya</i> în Sudan.....	203
Cultura în India și Pakistan	203
6.2 Instrumente culturale în reconcilierea India–Pakistan	204
Serviciul de autobuz Delhi–Lahore pentru pace	204
Coridorul Kartarpur	205
Diplomația filmelor Bollywood	206
Alte forme de diplomație culturală la nivel înalt	207
Leadership la nivel mediu și de bază	212
6.3 Reconcilierea și instrumentele culturale în procesul de reconciliere din Kosovo.....	215
6.4 Leadership-ul mediu și de bază în reconcilierea Sudan–Sudanul de Sud.....	217
6.5 Leadership tăcut la vârf, activism la mijloc și bază în conflictul Israel–Palestina 222	
6.6 Soft power, diplomație culturală și publică, și măsuri de consolidare a încrederii (CBMs).....	224
6.7 Funcția culturii ca instrument în negocierile de pace: platformă și catalizator ..	227
 CAPITOLUL 7 CULTURA CA PRODUS AL NEGOCIERILOR.....	233
7.1 Analiza datelor	233
7.2 Conflictul din Kosovo și ascensiunea principiului R2P	236
Pre-negociere	238
Negociere formală.....	239
Acord.....	241
Implementare	242
7.3 Adaptarea R2P ca normă internațională	244
Națiunile Unite.....	244
Organizații regionale.....	245
7.4 R2P ca formă de cultură.....	246
R2P ca valoare afirmată a normelor internaționale.....	249
R2P ca habitus și capital simbolic.....	252
7.5 R2P ca formă de cultură în negocierile internaționale	255
Negocierea R2P în Sudan, Sudanul de Sud și Darfur	256
Implementarea R2P și obstacolele geopolitice în cazul Israel–Palestina	259
R2P în negocierea privind Kashmir	260
7.6 Așteptări colective și presiune morală în negocierile internaționale	261
 CAPITOLUL 8 CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI PENTRU CERCETĂRI	
VIITOARE	264
8.1 Rezultatele cercetării.....	264
8.2 Contribuțiile cercetării	271
8.3 Limitări și recomandări pentru cercetări viitoare.....	272
 BIBLIOGRAFIE	275
Lucrări generale	275
Lucrări specializate	277
Articole și studii.....	280
Documente	282
Surse online.....	283

REZUMATUL TEZEI

Această cercetare investighează modul în care cultura joacă un rol esențial în modelarea negocierilor internaționale, în special în contextul conflictelor armate interstatale prelungite. Spre deosebire de paradigma raționalistă dominantă, care pune accentul pe interesele materiale și comportamentul statelor, acest studiu propune că normele, valorile, convingerile și practicile simbolice înrădăcinate în cultură influențează fundamental desfășurarea negocierilor și formarea și menținerea acordurilor de pace (Avruch 2015:10–11; Lederach 1997:63–66). Motivația acestui studiu provine din realizarea crescândă că multe procese de pace eșuează nu din cauza unor deficiențe tehnice, ci din lipsa sensibilității culturale. Atunci când conflictele sunt alimentate de nemulțumiri legate de identitate și memorie colectivă, abordările pur instituționale sau strategice devin insuficiente. În astfel de cazuri, cultura devine o forță centrală atât în escaladarea, cât și în soluționarea disputelor (Sorek 2021:1–6; Galtung 1996:28).

Pentru a răspunde acestei lacune, studiul dezvoltă un model teoretic original care definește rolul culturii în negociere prin trei dimensiuni interconectate: ca plan inconștient care ghidează comportamentul, ca instrument utilizat conștient pentru a facilita construcția păcii și ca produs care rezultă din procesul de negociere. Fiecare rol corespunde celor patru faze ale negocierii: pre-negociere, negociere formală, acord și implementare (Zartman 2001:9). Acest cadru este aplicat în patru studii de caz comparative—India–Pakistan, Israel–Palestina, Kosovo–Serbia și Sudan–Sudanul de Sud—selectate pentru diversitatea lor geopolitică și complexitatea culturală bogată (Ramsbotham et al. 2011:25).

Obiectivul principal este de a oferi o înțelegere mai profundă a modului în care cultura influențează negocierile dincolo de barierele lingvistice sau gesturile simbolice. Studiul urmărește să evidențieze cum valorile culturale modelează percepțiile asupra legitimității, ierarhiei, compromisului și justiției—elemente adesea subestimate în diplomația tradițională. Totodată, studiul încearcă să construiască o punte între teorie și practică, demonstrând cum instrumentele culturale—precum ritualurile tradiționale sau diplomația de la bază—pot fi mobilizate în mod intenționat pentru a crea încredere, a remodela narațiunile și a spori legitimitatea proceselor de pace (Avruch et al. 1998:6; Nye 2004:11).

Din punct de vedere metodologic, cercetarea adoptă o abordare calitativă de studii de caz comparative, conform recomandărilor lui Creswell și Stake, punând accent pe profunzime

și context (Creswell 2023:95; Stake 1994:237). Sunt utilizate analiza documentară și analiza critică a discursului (CDA), susținute de codificare bazată pe teorii, în special pe dimensiunile culturale ale lui Hofstede (Hofstede 2001). Aceste metode sunt aplicate sistematic pe acorduri de pace, rezoluții ONU, comunicate și declarații ale societății civile și ale liderilor. Eșantionarea a fost realizată în mod intenționat la două niveluri—cazuri de conflict și tipuri de documente—pentru a asigura reprezentarea diverselor expresii culturale (Rapley 2018:126–127; Fairclough 2003:3).

Cercetarea contribuie la domeniul Relațiilor Internaționale prin contestarea marginalizării culturii în teoria negocierii și la domeniul Studiilor Europene prin oferirea unei perspective asupra modului în care dinamica culturală influențează procesele regionale de pace. Totuși, există și limitări. Analiza se bazează pe date secundare, care pot să nu surprindă în totalitate dinamici informale sau nedocumentate. De asemenea, accentul este pus în principal pe actorii formali, însă cercetări viitoare ar putea include vocile marginalizate și ale societății civile. În ciuda acestor provocări, cadrul teoretic introdus oferă o nouă perspectivă pentru integrarea semnificativă a culturii în studiul și practica negocierii internaționale (Caspersen 2017:45; Sriram 2008:134).

Această cercetare este structurată în opt capitole principale, fiecare având un scop analitic și conceptual distinct. Aceste capitole sunt concepute pentru a construi o înțelegere cuprinzătoare a modului în care cultura influențează negocierile internaționale în diferitele faze și contexte ale conflictelor armate interstatale prelungite (Avruch 2015:10–11; Ramsbotham et al. 2011:25). Structura Capitolului 1 – Introducere este organizată metodic pentru a stabili o fundație solidă a studiului. Acesta începe cu Raționamentul și Motivațiile Cercetării, explicând relevanța temei și motivația cercetătoarei (Lederach 1997:63–66; Sorek 2021:1–6). Continuă cu Descrierea și Obiectivele Cercetării, în care sunt delimitate scopul și aria de cercetare (Whetten 1989:492; Jabareen 2009:51). Secțiunea de Metodologie este subdivizată în tipurile și metodele de cercetare, strategia de eșantionare, materialele utilizate, perioada de investigare și întrebările de cercetare—asigurând claritate metodologică (Creswell 2023:95; Rapley 2018:123; Saldaña 2009:4). Secțiunile ulterioare evidențiază Contribuția Cercetării la domeniul Relațiilor Internaționale și al Studiilor Europene și se încheie cu o prezentare a Limitărilor, oferind un cadru transparent care contextualizează importanța academică și practică a studiului (Kamali-Chirani 2021:102; Sriram 2008:134).

Capitolul 2 – Revizuirea Literaturii este structurat pentru a furniza o bază teoretică solidă în înțelegerea intersecției dintre cultură, conflict și negociere. Începe cu o discuție asupra tipurilor și abordărilor conflictelor internaționale, inclusiv asupra dimensiunilor culturale implicate (Holsti 1996:6–10; Vasquez și Valeriano 2010; Webel și Galtung 2007:22). Apoi explorează procesul de negociere internațională prin etapele sale esențiale—pre-negociere, negociere, acord și implementare (Zartman 2001:9; Bercovitch și Jackson 2009:20–21). Capitolul continuă cu perspective asupra practicilor de mediere internațională (Galtung 1996; Lederach 1997:96–97). În final, se concentrează pe rolul culturii în negocierile de pace, dezvoltând ideile despre cultură ca blueprint și instrument, legătura dintre reconciliere și negociere, și rolurile diferitelor niveluri de leadership (Avruch 2015:10–11; Lederach 1997:63–66; Nye 2004:11). Această structură asigură o analiză coerentă și multidimensională a culturii în procesul de soluționare a conflictelor.

Capitolul 3 – Prezentarea Studiilor de Caz oferă o contextualizare detaliată a celor patru conflicte principale analizate: India–Pakistan, Israel–Palestina, Kosovo și Sudan–Sudanul de Sud. Fiecare caz este introdus prin traiectoria sa istorică și momentele esențiale ale angajamentelor diplomatice (Bose 2009a; Speier 1941; Hauter 2019). Acordurile de pace relevante sunt prezentate cronologic, incluzând inițiative atât bilaterale, cât și multilaterale. De exemplu, în cazul India–Pakistan sunt analizate Acordul de la Taşkent, Acordul de la Shimla și Dialogul Compozit; în conflictul Israel–Palestina sunt discutate Acordurile de la Camp David, procesul Oslo și Road Map for Peace. Conflictul din Kosovo este analizat prin Acordurile de la Bruxelles, Washington și Ohrid, iar conflictul Sudan–Sudanul de Sud prin Acordul de la Addis Abeba, Acordul Global de Pace (CPA) și Acordul de Pace de la Juba. Acest capitol stabilește baza empirică pe care se construiește analiza culturală în capitolele următoare (Ramsbotham et al. 2011:25; Caspersen 2017:45).

Capitolul 4 oferă o prezentare detaliată a cadrului metodologic care stă la baza acestei cercetări. Studiul adoptă o abordare calitativă printr-o strategie de studiu de caz comparativ, care permite o analiză aprofundată a modului în care cultura influențează negocierile internaționale în patru conflicte prelungite: India–Pakistan, Israel–Palestina, Kosovo și Sudan–Sudanul de Sud. Această abordare a fost aleasă deoarece fenomenul investigat—rolul culturii—este profund contextual și inseparabil de fundalurile istorice și socio-politice ale fiecărui caz (Creswell & Creswell 2023:169; Stake 1994:237). Strategia de cercetare se bazează pe o epistemologie interpretativă, axată pe modul în care semnificațiile culturale sunt construite și utilizate în documentele oficiale și discursul public (Rapley 2018:126–127). Instrumentele

analitice de bază sunt analiza documentară și analiza critică a discursului (CDA), urmând concepția lui Fairclough conform căreia limbajul modelează realitățile sociale și relațiile de putere (Fairclough 2003:3). Sursele de date includ acorduri de pace, rezoluții ale ONU, comunicate diplomatice, discursuri ale liderilor mondiali și rapoarte ale societății civile. Eșantionarea a fost realizată în mod intenționat la două niveluri: în primul rând, cazurile de conflict au fost selectate pentru a reflecta diversitatea geografică și culturală; în al doilea rând, documentele analizate acoperă atât surse formale (de exemplu, Acordul Global de Pace sau Acordurile de la Oslo), cât și surse informale (de exemplu, comunicate locale sau rapoarte ale Search for Common Ground) (Seawright și Gerring 2008). Perioada de investigare acoperă întregul ciclu al proceselor de negociere—de la pre-negociere la implementare—pentru a surprinde dinamica culturală în toate etapele. Prin combinarea codificării teoretice bazate pe modelul lui Hofstede cu o abordare orientată spre discurs, cercetarea asigură atât consistență analitică, cât și profunzime interpretativă. Acest design metodologic susține obiectivul central al studiului: identificarea rolului culturii ca plan, instrument și produs în cadrul proceselor de negociere internațională.

Capitolul 5 explorează modul în care dimensiunile culturale modelează inconștient comportamentul negociatorilor în conflictele interstatale prelungite. Bazându-se pe cadrul teoretic al lui Hofstede, capitolul analizează sistematic patru dimensiuni esențiale—distanța față de putere, individualismul-colectivismul, evitarea incertitudinii și orientarea pe termen lung—ca „planuri” subiacente care ghidează percepțiile privind legitimitatea, ierarhia, asumarea riscului și orizonturile temporale în timpul negocierilor (Hofstede 2001; Hofstede 2010). Aceste dimensiuni sunt corelate cu date empirice din cele patru studii de caz: India-Pakistan, Israel-Palestina, Kosovo și Sudan-Sudanul de Sud. Prin această analiză comparativă, capitolul arată cum normele culturale adânc înrădăcinate influențează formarea încrederii, luarea deciziilor și stilurile de negociere—adesea fără conștientizarea explicită a actorilor. De exemplu, o distanță mare față de putere poate întări deciziile de sus în jos, iar o evitare puternică a incertitudinii poate conduce la preferințe procedurale rigide sau solicitări de garanții. Acești factori culturali taciti afectează atât substanța, cât și procesul negocierilor. Capitolul mai examinează și alinierea—sau disonanța—dintre indicii culturali generali și comportamentele observate în textele de negociere și în discursurile actorilor (Avruch 2015:10–11; Lederach 1997:63). Per ansamblu, capitolul oferă o înțelegere nuanțată a modului în care „scenariile” culturale invizibile condiționează conduita diplomației și influențează rezultatele proceselor de pace.

Capitolul 6 – Cultura ca instrument în negociere analizează modul în care actorii utilizează în mod conștient elementele culturale ca instrumente pentru construirea păcii. Aceasta include folosirea practicilor tradiționale—precum Kanun și Besa în Kosovo, Sulha și Musalaha în Palestina, și Judiya în Sudan—(Lederach 1997:54; Ramsbotham et al. 2011:16–18), dar și exemple de diplomatie culturală precum autobuzul păcii Delhi–Lahore și diplomația Bollywood (Kamali-Chirani 2021; Nye 2004:11). Capitolul investighează rolul leadershipului de nivel înalt, mediu și grassroots în promovarea reconcilierii culturale și menținerea dialogurilor pentru pace (Schneider 2006; Avruch et al. 1998:6). Aici, cultura nu este tratată ca un fundal static, ci ca o platformă dinamică și un catalizator pentru negociere (Lederach 2005; Nye 2004:11). Se demonstrează modul în care practicile culturale pot fi instrumentalizate pentru construirea încrederii, reformularea narațiunilor și vindecarea simbolică—în special atunci când canalele diplomatice formale sunt blocate sau ineficiente (Search for Common Ground 2023; Youth Initiative for Human Rights 2024).

Capitolul 7 – Cultura ca produs al negocierii examinează modul în care negocierile generează norme culturale noi, în special norma Responsabilității de a Proteja (R2P). Pornind de la cazul Kosovo ca punct de plecare al R2P, capitolul urmărește apariția acestei norme de-a lungul etapelor de negociere și difuzarea sa în discursul diplomatic global (Finnemore & Sikkink 1998; Zartman 2001:9). R2P este analizată ca o „valoare susținută” (Schein, în Avruch 2015:12) și o formă de „capital simbolic” (Bourdieu 1991), încorporată în practicile instituționale ale Națiunilor Unite și ale organizațiilor regionale (Adunarea Generală ONU 2021; CS ONU 1973). Capitolul analizează, de asemenea, modul în care R2P a fost integrată, contestată sau adaptată în contextul Sudan–Sudanul de Sud, Israel–Palestina și Kashmir (Kamali-Chirani 2021:102; Sriram 2008:134). Sunt evaluate și așteptările colective și presiunile morale care modelează dinamica negocierii, ilustrând puterea performativă a normelor internaționale ca rezultate culturale ale proceselor de pace (Ban Ki-moon 2009; Kofi Annan 2000).

Capitolul 8 – Concluzii și recomandări pentru cercetări viitoare sintetizează concluziile principale și evidențiază contribuțiile cercetării la dimensiunile teoretice și practice ale Relațiilor Internaționale și Studiilor pentru Pace. Se subliniază că cultura trebuie înțeleasă ca o variabilă multifuncțională—care acționează simultan ca plan, instrument și produs—ce influențează toate etapele negocierilor internaționale (Avruch 2015:11; Lederach 1997:65). Capitolul reflectă critic asupra limitărilor studiului, în special asupra provocărilor legate de măsurarea empirică a culturii și constrângerile impuse de utilizarea datelor secundare (Saldaña

2009:4; Rapley 2018:127). Se încheie cu propuneri pentru cercetări viitoare, printre care se numără: integrarea unor măsurători cantitative ale schimbării culturale, implicarea mai profundă a actorilor locali și aplicarea cadrului analitic la alte tipuri de conflicte (de exemplu, conflicte intrastatale sau bazate pe identitate) (Ramsbotham et al. 2011:25; Caspersen 2017:45).

BIBLIOGRAFIE

1. Lucrări generale

- Anderson, B. (2006). *Imagined communities*. Verso.
- Auerbach, S. (2009). *Race, law, and "the Chinese puzzle" in imperial Britain*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Avruch, K. (1998). *Culture and conflict resolution*. United States Institute of Peace Press.
- Avruch, K. (2015). *Context and pretext in conflict resolution: Culture, identity, power, and practice*. Taylor & Francis.
- Avruch, K., Black, P. W., & Scimecca, J. A. (1998). *Conflict resolution: Cross-cultural perspectives*. Greenwood Publishing Group.
- Bacharach, S. B. (1989). Organizational theories: Some criteria for evaluation. *Academy of Management Review*, 14(4), 496–515.
- Bercovitch, J., & Jackson, R. (2009). *Conflict resolution in the twenty-first century: Principles, methods, and approaches*. University of Michigan Press.
- Bercovitch, J., & Jackson, R. D. W. (1997). *International conflict: A chronological encyclopedia of conflicts and their management, 1945-1995*. Congressional Quarterly.
- Bercovitch, J., Kremenyuk, V., & Zartman, I. W. (Eds.). (2008). *The SAGE handbook of conflict resolution*. SAGE Publications.
- Berridge, G. R. (2015). *Diplomacy: Theory and practice*. Palgrave Macmillan UK.
- Bloomfield, D. (1996). *Peacemaking strategies in Northern Ireland: Building complementarity in conflict management theory*. Palgrave Macmillan UK.
- Bräuchler, B. (2015). *The cultural dimension of peace: Decentralization and reconciliation in Indonesia*. London: Palgrave Macmillan.
- Brown, M. E. (2002). *Theories of War and Peace*. MIT Press.
- Bull, H. (1977). *The anarchical society*. Macmillan Education UK.
- Butler, M. J. (2009). *International conflict management*. Taylor & Francis.
- Cederman, L. E., Hug, S., & Wucherpfennig, J. (2022). *Sharing power, securing peace?: Ethnic inclusion and civil war*. Cambridge University Press.
- Creamer, E. G. (2025). *An introduction to fully integrated mixed methods research*. Sage Publications.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2023). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (6th ed.). Sage Publications.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2023). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (6th ed.). SAGE Publications.
- Dey, I. (1993). *Qualitative data analysis: A user-friendly guide for social scientists*. Routledge.
- Dixit, A. K. (2001). *Games of strategy*. W. W. Norton & Company.
- Dodds, K. (2014). *Geopolitics: A very short introduction*. Oxford University Press.
- Dunne, T., & Reus-Smit, C. (2017). *The globalization of international society*. Oxford University Press.
- Eriksson, J. (2015). *Small-state mediation in international conflicts: Diplomacy and negotiation in Israel-Palestine*. Bloomsbury Publishing.
- Friedman, T. L. (2012). *That Used to Be Us: How America Fell Behind in the World It Invented and How We Can Come Back*. Farrar, Straus and Giroux.

- Friedman, T. L. (2012). *The Lexus and the olive tree: Understanding globalization*. Picador.
- Galtung, J., & Webel, C. (2007). *Handbook of peace and conflict studies*. Routledge.
- Geertz, C. (1973). *The interpretation of cultures: Selected essays*. Basic Books.
- Gelfand, M. J., & Brett, J. M. (2004). *The handbook of negotiation and culture*. Stanford Business Books.
- George, A. L., & Bennett, A. (2005). *Case studies and theory development in the social sciences*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Goertz, G., & Mahoney, J. (2012). *A tale of two cultures: Qualitative and quantitative research in the social sciences*. Princeton University Press.
- Hall, E. T. (1976). *Beyond culture*. Anchor.
- Hofstede, G. (1984). *Culture's consequences: International differences in work-related values*. SAGE Publications.
- Hofstede, G. (1991). *Cultures and organizations: Software of the mind*. McGraw-Hill.
- Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions, and organizations across nations* (2nd ed.). Sage Publications.
- Hofstede, G., Hofstede, G. J., & Minkov, M. (2010). *Cultures and organizations: Software of the mind* (3rd ed.). McGraw-Hill.
- Hofstede, G., Hofstede, G. J., & Minkov, M. (2010). *Cultures and organizations: Software of the mind* (3rd ed.). McGraw-Hill LLC.
- Holsti, K. J. (1996). *The state, war, and the state of war*. Cambridge University Press.
- Huntington, S. (1996). *The clash of civilizations and the remaking of world order*. Simon & Schuster.
- Inglehart, R., & Welzel, C. (2005). *Modernization, cultural change, and democracy: The human development sequence*. Cambridge University Press.
- Jabareen, Y. (2009). Building a conceptual framework: Philosophy, definitions, and procedure. *International Journal of Qualitative Methods*, 8(4), 49–62.
- Johnson, D. W. (2016). *Reaching out: Interpersonal effectiveness and self-actualization* (11th ed.). Pearson.
- Katzenstein, P. J. (1996). *Cultural norms and national security: Police and military in postwar Japan*. Cornell University Press.
- Khalid, A. (2002). *The politics of Muslim cultural reform: Jadidism in Central Asia*. University of California Press.
- King, G., Keohane, R. O., & Verba, S. (1994). *Designing social inquiry: Scientific inference in qualitative research*. Princeton University Press.
- Klotz, A., & Prakash, D. (2008). *Qualitative methods in international relations: A pluralist guide*. Palgrave Macmillan.
- Kriesberg, L., & Dayton, B. W. (2012). *Constructive conflicts: From escalation to resolution*. Rowman & Littlefield.
- Leach, E. (2012). *Culture and communication: The logic by which symbols are connected*. Cambridge University Press.
- Lederach, J. P., & Lederach, A. J. (2011). *When blood and bones cry out: Journeys through the soundscape of healing and reconciliation*. Oxford: Oxford University Press.
- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic inquiry*. Sage Publications.
- Miall, H. (2004). In A. Austin, M. Fischer, & N. Ropers (Eds.), *Transforming ethnopolitical conflict: The Berghof handbook*. Wiesbaden: VS Verlag.
- Morgenthau, H. J. (1954). *Politics among nations: The struggle for power and peace*. Alfred A. Knopf.
- Nye, J. S. (2004). *Soft power: The means to success in world politics*. PublicAffairs.
- Orakhelashvili, A. (2015). *Peremptory norms in international law*. Oxford University Press.
- Porter, E. (2015). *Connecting peace, justice and reconciliation*. London: Routledge.

- Ramsbotham, O., Woodhouse, T., & Miall, H. (2011). *Contemporary conflict resolution: The prevention, management and transformation of deadly conflicts* (3rd ed.). Cambridge: Polity Press.
- Reeves, M. (2004). *Culture and international conflict resolution*. Manchester University Press.
- Rizvi, H. (1993). *Pakistan and the geostrategic environment: A study of foreign policy*. Palgrave Macmillan UK.
- Roach, S. C. (2023). *Critical international relations theory: A contemporary introduction*. Routledge.
- Rosoux, V. B., & Anstey, M. (2017). *Europa, notre histoire: L'héritage européen depuis Homère*. Paris: Les Arènes.
- Roy, S. (2002). *Why peace failed: An Oslo autopsy*. Current History.
- Ruggie, J. G. (2002). *Constructing the world polity*. Routledge.
- Saldaña, J. (2009). *The coding manual for qualitative researchers*. Sage Publications.
- Smith, A. D. (1995). *Nations and nationalism in a global era*. Polity Press.
- Stake, R. E. (1994). *Case studies*. In N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), *Handbook of qualitative research* (pp. 236–247). Sage Publications.
- Tuathail, G. Ó., & Toal, G. (1996). *Critical geopolitics: The politics of writing global space*. University of Minnesota Press.
- Watson, C. A. (2000). *Multilateral Negotiations: Lessons from Arms Control, Trade, and the Environment*. Routledge.
- Webel, C., & Galtung, J. (2007). *Handbook of peace and conflict studies*. Routledge.
- Wendt, A. (1999). *Social theory of international politics*. Cambridge University Press.
- Whetten, D. A. (1989). What constitutes a theoretical contribution? *Academy of Management Review*, 14(4), 490–495.
- Yost, D. S. (2006). *NATO and International Organizations*. NATO Defense College Research Paper No. 3.
- Yost, D. S. (2006). *NATO and international security: Past, present, and future*. *International Affairs*, 82(4), 667–683.
- Zartman, I. W. (2007). *Negotiation and conflict management: Essays on theory and practice*.

2. Lucrări specializate

- Ahmad, M. (2023). *Pakistan's Foreign Policy: Contemporary Developments and Dynamics*, edited by Ghulam Ali.
- Ahmed, M. (1995). *The Role of Confidence-Building Measures: Indo-Pakistan Conflicts*. Pakistan Institute of International Affairs.
- Akech, M. (2022). *The Role of Traditional Institutions in Conflict Resolution in South Sudan*. *African Journal of Conflict Resolution*, 22(1), 45-67.
- Akhtar, S. (2009). *Perspectives from Pakistan*. Institute of Peace and Conflict Studies.
- Akhtar, S. (2012). *Need for consensus*. Institute of Strategic Studies Islamabad.
- Alam, M. B. (2010). *In Pursuit of Peace: A Micro Study of Confidence-Building Measures between India and Pakistan*. Manju Jain.
- Amoroso, D. (2022). *Cultural Dynamics in International Negotiations: A Comparative Study*. *International Negotiation Journal*, 27(3), 289-312.
- Arnault, J. (2006). *Good Agreement? Bad Agreement? An Implementation Perspective*. In Crocker et al. (Eds.), *Leashing the Dogs of War*. USIP Press.
- Avruch, K., Black, P. W., & Scimecca, J. A. (Eds.). (1998). *Conflict Resolution: Cross-Cultural Perspectives*. Greenwood.

- Awolich, A. A. (2019). *South Sudan's Peace Process: Challenges and Prospects*. The Sudd Institute Policy Brief, 19(2), 1–12.
- Bangash, Y. K., & Hashmi, S. (2018). Cultural diplomacy and Pakistan–India relations. *Journal of Indian Studies*, 4(1), 1–15.
- Barltrop, R. (2010). *Darfur and the International Community: The Challenges of Conflict Resolution in Sudan*. I.B. Tauris.
- Baser, B., & Swain, A. (2008). Diasporas as peacemakers: Third party mediation in homeland conflicts. *International Journal on World Peace*, 25(3), 7–28.
- Bebler, A. (2015). *Kosovo: A Short History*. Central European University Press.
- Bercovitch, J., & Regan, P. M. (1999). The structure of international mediation: A framework for analysis. *Journal of Conflict Resolution*, 43(3), 301–328.
- Bercovitch, J., & Schneider, G. (2000). Who mediates? The political economy of international conflict management. *Journal of Peace Research*, 37(2), 145–165.
- Bercovitch, J., Kremenjuk, V., & Zartman, I. W. (Eds.). (2008). *The SAGE Handbook of Conflict Resolution*. SAGE Publications.
- Bloeria, S., & Sahay, A. (2018). *Kashmir: The Vajpayee Years*. Har-Anand Publications.
- Bornstein, M., Johnson, R. G., Mohtadi, S., Park, S., Weiss, B., Desai, V., & Khan, S. (2015). *Civil Societies: Empowering Peace Constituencies in India & Pakistan*. Columbia University School of International and Public Affairs.
- Bose, S. (2007). *Contested Lands: Israel-Palestine, Kashmir, Bosnia, Cyprus, and Sri Lanka*. Harvard University Press.
- Bose, S. (2010). *Kashmir: Roots of Conflict, Paths to Peace*. Harvard University Press.
- Caspersen, N. (2017). *Peace agreements: Finding solutions to intra-state conflicts*. Polity Press.
- Castillo, G. (2008). *Rebuilding war-torn states: The challenge of post-conflict economic reconstruction*. OUP Oxford.
- Craze, J. (2022). *The Politics of Identity in South Sudan*. *African Affairs*, 121(484), 231–254.
- Deng, F. M. (1995). *War of visions: Conflict of identities in the Sudan*. Brookings Institution Press.
- Eriksson, J. (2015). *Small-state mediation in international conflicts: Diplomacy and negotiation in Israel-Palestine*. Bloomsbury Publishing.
- Evans, G. (2008). *The responsibility to protect: Ending mass atrocity crimes once and for all*. Brookings Institution Press.
- Fairclough, N. (2003). *Analyzing discourse: Textual analysis for social research*. Routledge.
- Galtung, J. (1996). *Peace by peaceful means: Peace and conflict, development and civilization*. Sage Publications, Inc.
- Gelfand, M. J., & Brett, J. M. (Eds.). (2004). *The handbook of negotiation and culture*. Stanford University Press.
- Givens, R. P. (2002). *1973 Yom Kippur War*. Air University Press.
- Graham, J. W. (1993). Culture and conflict resolution. In J. Bercovitch & R. Jackson (Eds.), *Conflict resolution in the twenty-first century* (pp. 45–67). Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Greig, J. M. (2015). The impact of third-party intervention on the duration of intrastate conflicts. *Journal of Conflict Resolution*, 59(2), 287–314.
- Grotenhuis, R. (2016). *Nation-building: Identity and identification, process and content*. Amsterdam University Press.
- Hallward, M. (2011). *Pursuing 'peace' in Israel/Palestine*. University Press of Florida.
- Hartzell, C. A. (2007). *Crafting peace: Power-sharing institutions and the negotiated settlement of civil wars*. Pennsylvania State University Press.

- Herscher, A. (2010). *Violence taking place: The architecture of the Kosovo conflict*. Stanford University Press.
- Herscher, A. (2014). In Monk, D. B. & Mundy, J. (Eds.), *The Post-Conflict Environment* (pp. 158–186). University of Michigan Press.
- Ji-Hyang, J. (2024). *Beyond the nuclear impasse: Cultural dynamics in North Korea's foreign relations*. *Asia-Pacific Review*, 31(1), 200–220.
- Johnson, H. F. (2016). *South Sudan: The untold story from independence to civil war*. I.B. Tauris.
- Johnston, A. I. (1995). *Strategic culture and grand strategy in Chinese history* (Vol. 178). Princeton University Press.
- Jones, S. G. (2010). *In the graveyard of empires: America's war in Afghanistan*. W. W. Norton.
- Kamali-Chirani, M. (2021). *Culture and mediation in international conflict resolution*. Springer.
- Kaplan, R. D. (2012). *The revenge of geography*. Random House Publishing Group.
- Karsh, E. (2017). *The tail wags the dog: International politics and the Middle East*. Bloomsbury Publishing.
- Kassim, A. (2014). *Negotiating identity: Cultural considerations in Middle Eastern diplomacy*. *Middle East Policy*, 21(2), 30–45.
- Koithara, V. (2004). *Crafting peace in Kashmir: Through a realist lens*. SAGE Publications.
- Krutov, D. A. (2016). *The geopolitics of intervention: Asia and the Responsibility to Protect*. Springer Nature Singapore.
- Langer, A., & Brown, G. K. (2016). *Building sustainable peace*. Oxford University Press.
- Leach, J. D. (2012). *War and politics in Sudan*. Bloomsbury Publishing.
- Lebaron, M., & Pillay, V. (2006). *Conflict across cultures*. Quercus.
- Lederach, J. P. (1997). *Building peace: Sustainable reconciliation in divided societies*. United States Institute of Peace Press.
- Lee, S. (2007). International mediation and the problem of legitimacy. *International Studies Quarterly*, 51(4), 847–870.
- Maina, G., & Melander, E. (2016). Mediating civil wars: Peace settlements and post-conflict stability. *Journal of Peace Research*, 53(5), 627–640.
- Mishal, S., & Morag, N. (2002). *Palestinian identity: The construction of modern national consciousness*. University of Texas Press.
- Morris, C. (2009). *Conflict resolution and peacebuilding in post-war societies*. Routledge.
- Ottaway, M., & El-Sadany, M. (2012). *The Muslim Brotherhood in the Middle East*. Carnegie Endowment.
- Pendle, N. (2023). *Customary Authority and State Formation in South Sudan*. *Journal of Modern African Studies*, 61(1), 25–48.
- Perritt, H. H. (2009). *Kosovo liberation army: The inside story of an insurgency*. University of Illinois Press.
- Raghavan, V. R. (2010). *Conflict in Kashmir: Selected Essays*. Vij Books India Pvt Ltd.
- Randolph, L. (1966). A suggested model of international negotiation. *The Journal of Conflict Resolution*, 10(3), 343–357.
- Reiter, D. (2016). The bargaining model of war and peace. *Annual Review of Political Science*, 20, 101–121.
- Roach, S. C. (2023). *Cultural Autonomy, Minority Rights and Globalization*. Routledge.
- Rosoux, V., & Mugabe, J. (2017). Reconciliation and transitional justice in Rwanda: The role of the international community. *International Journal of Transitional Justice*, 11(2), 295–310.
- Sayegh, F. A. (1979). *Zionist Colonialism in Palestine*. Palestine Liberation Organization Research Center.

- Schofield, C. H. (2021). *Maritime Boundary Disputes, Settlement Processes, and the Law of the Sea*. Brill Nijhoff.
- Schofield, R. (2021). *Border disputes in the Middle East: Past and present*. *International Affairs*, 97(4), 923–940.
- Sheeran, S. (2011). *International law and the use of force*. Oxford University Press.
- Spector, B. I., & Zartman, I. W. (2003). *Getting it done: Post-agreement negotiation and international regimes*. Washington, DC: United States Institute of Peace Press.
- Tellis, A. J. (2001). *India's Emerging Nuclear Posture: Between Recessed Deterrent and Ready Arsenal*. RAND Corporation.
- Thakur, R. (2018). *The United Nations, peace and security: From collective security to the responsibility to protect* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Urlacher, B. (2015). Third-party mediation in civil wars: Success and failure. *Conflict Management and Peace Science*, 32(3), 267–284.
- Visoka, G. (2017). *Shaping peace in Kosovo: The politics of peacebuilding and statehood*. Palgrave Macmillan.
- Wall, J. A. (2001). Mediation: An analysis, review, and proposed research. *Journal of Conflict Resolution*, 45(3), 370–391.
- Wall, J. A., & Callister, R. R. (1999). Conflict and its management. *Journal of Management*, 21(3), 515–558.
- Wallenstein, P., & Svensson, I. (2014). Talking peace: International mediation in armed conflicts. *Journal of Peace Research*, 51(2), 315–327.
- Weller, M. (2023). *International law and the resolution of intra-state conflicts*. Cambridge University Press.
- Williams, P. D. (2013). *Understanding peacekeeping* (2nd ed.). Polity Press.

3. Articole și studii

- Abu-Nimer, M. (1996). *Conflict resolution approaches*. *American Journal of Economics and Sociology*, 55: 35-52.
- Abu-Nimer, M. (2004). *Religion, dialogue, and non-violent actions*. *International Journal of Politics, Culture, and Society* 17, 491–511 (2004).
- Ahtisaari, M. (2008). *Report of the Special Envoy of the Secretary-General on Kosovo's future status*. United Nations Security Council.
- Ajello, A. (1999). *La croce e la spada: I francescani e l'Islam nel Duecento*. Roma: Istituto per l'Oriente C.A. Nallino.
- Akhtar, N. (2015). Composite dialogues between India and Pakistan: Challenges and impediments. *International Journal on World Peace*, 32(3), 7–34..
- Anon. (2003). *Peace Talks in Sudan: A Chronology*. International Crisis Group Report No. 54.
- Archibugi, D., & Held, D. (2011). Cosmopolitan democracy: Paths and agents. *Ethics & International Affairs*, 25(4), 433–461.
- Aronoff, M. J. (2009). Camp David Rashomon: Contested interpretations of the Israel/Palestine peace process. *Political Science Quarterly*, 124(1), 143–167
- Aruri, N. (1998). Oslo's muddled peace. *Current History*, 97(615), 7–12.
- Auerbach, Y., & Silverstein, P. (2003). *The Peace Process and the Israeli Public: The Failure of the Oslo Accords*. *Israel Studies*, 8(1), 61–79.
- Barak, O. (2005). The failure of the Israeli–Palestinian peace process, 1993–2000. *Journal of Peace Research*, 42(6), 719–736.
- Beber, B. (2012). International mediation, selection effects, and the question of bias. *Conflict Management and Peace Science*, 29(4), 397–424.

- Blidstein, G. J. (1995). Tikkun Olam. *Tradition*, 29(2), 5–43.
- Brereton, M., & Ayuko, B. (2016). *Justice Without the State: Judicial Forums in Kenya*. *International Journal of Legal Discourse*, 1(1), 1–30.
- Byman, D. L., & Elgindy, K. (2013). The deepening chaos in Sinai. *The National Interest*, (127), 43–55.
- Celik, A. B., & Shkreli, A. (2010). Reconciliatory mediation in Northern Albania. *Conflict Resolution Quarterly*, 27(3), 281–300.
- Celik, A. B., & Shkreli, A. (2010). *Reconciliatory mediation in Northern Albania*. Taylor & Francis.
- Chen, C. (2005). *Negotiating with the Chinese: A Socio-Cultural Analysis*. *Journal of International and Area Studies*, 12(2), 1–25.
- Crawford, T. W. (2001). Pivotal deterrence and the Kosovo war: Why the Holbrooke agreement failed. *Political Science Quarterly*, 116(4), 499–523.
- Craze, J., & Khair, A. (2023). *The Politics of Identity in South Sudan*. *African Affairs*, 122(486), 1–25.
- Daase, C. (2013). Peace agreements between state and non-state parties and international arbitration: Lessons learned from the Abyei arbitration. *Verfassung und Recht in Übersee*, 46(3), 279–298.
- de Waal, A. (2005). Who are the Darfurians? Arab and African identities, violence and external engagement. *African Affairs*, 104(415), 181–205.
- Deda, I. (2010). *Challenges to peace-building*. Connections.
- Ercan, H., Bilen, K., & Ural, A. (2016). The impact of a web-based teaching method on students' academic achievement and attitudes in the elementary education. *Issues in Educational Research*, 26(2), 1–17.
- Faure, G. O. (1999). The cultural dimensions of negotiation: The Chinese case. *Group Decision and Negotiation*, 8(3), 187–215.
- Finnemore, M., & Sikkink, K. (1998). International norm dynamics and political change. *International Organization*, 52(4), 887–917.
- Friedman, U. (2012, April 23). Anthropology of an idea: The peace process. *Foreign Policy*.
- Hamzagic, E., Rastić, A., & Hamzaoui, W. (2018). Cross-cultural analysis of former Yugoslavian countries and their presence in cultural dimensions researches. *Trends in Business*, 1, 137–146.
- Harris, A. W. (1995). Negotiation context: An introductory essay. *Humboldt Journal of Social Relations*, 20(2), i–xxv.
- Hauter, J. (2019). Delegated interstate war: Introducing an addition to armed conflict typologies. *Journal of Strategic Security*, 12(4), 90–103.
- Hopmann, P. T. (1995). Two paradigms of negotiation: Bargaining and problem solving. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 542(1), 24–47.
- Hughes, J. (2013). Russia and the secession of Kosovo: Power, norms and the failure of multilateralism. *Europe-Asia Studies*, 65(5), 992–1016.
- Irani, G. E., & Funk, N. C. (2000). Rituals of reconciliation: Arab-Islamic perspectives. *Kroc Institute Occasional Paper*, 19(2), 1–34.
- Jackson, R. (2000). Successful negotiation in international violent conflict. *Journal of Peace Research*, 37(3), 323–343.
- Johnston, A. I. (1995). Thinking about strategic culture. *International Security*, 19(4), 32–64.
- Karsh, E. (2017). The Six-Day War: An inevitable conflict. *Middle East Quarterly*, 24(3), 1–12.
- Kelman, H. C. (1998). Israel in transition from Zionism to post-Zionism. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 555(1), 46–61.

- Keohane, R. O., Moravcsik, A., & Slaughter, A.-M. (2000). Legalized dispute resolution: Interstate and transnational. *International Organization*, 54(3), 457–488.
- Kristof, L. K. D. (1960). The origins and evolution of geopolitics. *The Journal of Conflict Resolution*, 4(1), 15–51.
- Kruijver, K. (2020). *Negotiating peace: The role of mediation in conflict resolution*. *Peace Studies Journal*, 17(2), 45–62.
- Kurtzer, D. (2012). Reviving the peace process. *The National Interest*, 117, 38–46.
- Lang, S. (2002). Sulha peacemaking and the politics of persuasion. *Journal of Palestine Studies*, 31(3), 52–66.
- Lebow, R. N. (1996). Thomas Schelling and strategic bargaining. *International Journal*, 51(3), 555–576.
- Leung, K., Bhagat, R. S., Buchan, N. R., Erez, M., & Gibson, C. B. (2005). Culture and international business: Recent advances and their implications for future research. *Journal of International Business Studies*, 36(4).
- Lewin, E. (2013). The clash of civil religions: A paradigm for understanding Israeli politics. *Jewish Political Studies Review*, 25(1–2), 72–92.
- Mucznik, M. (2023). *The dynamics of cultural negotiation in international diplomacy*. *International Journal of Cultural Studies*, 26(1), 78–95.
- Pendharkar, A. (2003). *Negotiation strategies in international conflicts*. *Journal of Peace Research*, 40(3), 305–322.
- Rahman, M. M. (2010). *The role of culture in conflict resolution*. *Journal of International Affairs*, 64(2), 123–140.
- Rahmani, A., Berisha, L., & Kelmendi, M. (2023). *Post-conflict reconstruction in Kosovo: Challenges and prospects*. *Journal of Balkan Studies*, 15(2), 45–67.
- Saldaña, J. (2009). *The coding manual for qualitative researchers*. SAGE Publications.
- Sayegh, F. (1979). *The Arab-Israeli conflict: Historical perspectives*. *Middle East Journal*, 33(1), 1–15.
- Sellis, A. (2000). *Negotiation Strategies in International Conflicts*. *International Studies Quarterly*, 44(2), 205–228.
- Sellis, T. (2000). *Negotiation strategies in international diplomacy*. *Foreign Policy Analysis*, 26(3), 1185–1200.
- Sharkey, H. (2008). *Sudan's identity crisis: Historical and contemporary perspectives*. *African Affairs*, 107(426), 21–43.
- Vulović, M. (2023). *Ethnic relations and reconciliation in post-war Kosovo*. *Journal of Peace Research*, 60(1), 78–92.
- Waal, A. de. (2005). *Darfur and the failure of the responsibility to protect*. *International Affairs*, 81(6), 1039–1054.
- Willcox, M. (2005). *The Role of International Law in the Israeli-Palestinian Conflict*. *Journal of International Law*, 37(3), 567–589.
- Wright, Q. (1951). The nature of conflict. *The Western Political Quarterly*, 4(2), 193–209.
- Zartman, I. W. (1989). Prenegotiation: Phases and functions. *International Journal*, 44(2), 237–253.

4. Documente

- Ahtisaari, M. (2008). *Report of the Special Envoy of the Secretary-General on Kosovo's future status*. United Nations Security Council.
- Boswell, A. (2021). *Conflict and crisis in South Sudan's Equatoria*. US Institute of Peace.
- Emeni, D., & Stakic, I. (2018). *Lost in Normalisation?* EUISS.

- European Union. (2013). *Brussels Agreement on the Normalization of Relations between Serbia and Kosovo*. Brussels, Belgium.
- European Union. (2023). *Agreement on the path to normalization between Kosovo and Serbia (Ohrid Agreement)*. Ohrid, North Macedonia.
- Government of Egypt & Government of Israel. (1978). *Camp David Accords*. Camp David, US.
- Government of India & Government of Pakistan. (1966). *Tashkent Agreement*. Tashkent, USSR.
- Government of India & Government of Pakistan. (1972). *Shimla Agreement*. Shimla, India.
- Government of India & Government of Pakistan. (1999). *Lahore Declaration*. Lahore, Pakistan.
- Government of India & Government of Pakistan. (2004). *Composite Dialogue Process*. New Delhi, India.
- Government of Israel & Palestine Liberation Organization. (1993). *Declaration of Principles on Interim Self-Government Arrangements (Oslo I Accord)*. Oslo, Norway.
- Government of Israel & Palestine Liberation Organization. (1995). *Israeli-Palestinian Interim Agreement on the West Bank and Gaza Strip (Oslo II Accord)*. Taba, Egypt.
- Government of Serbia & Government of Kosovo. (2013). *Brussels Agreement on the Normalization of Relations*. Brussels, Belgium.
- Government of Serbia & Government of Kosovo. (2020). *Washington Agreement on Economic Normalization*. Washington, D.C., USA.
- Government of South Sudan & Opposition Parties. (2018). *Revitalized Agreement on the Resolution of the Conflict in South Sudan (R-ARCSS)*. Addis Ababa, Ethiopia.
- Government of Sudan & Government of South Sudan. (2012). *Cooperation Agreements (Addis Ababa Agreements)*. Addis Ababa, Ethiopia.
- Government of Sudan & Southern Sudan Liberation Movement. (1972). *Addis Ababa Agreement*. Addis Ababa, Ethiopia.
- Government of Sudan & Sudan People's Liberation Movement. (2005). *Comprehensive Peace Agreement (CPA)*. Naivasha, Kenya.
- Government of Sudan & Sudan Revolutionary Front. (2020). *Juba Peace Agreement*. Juba, South Sudan.
- International Crisis Group. (2007). *Kosovo: No Good Alternatives to the Ahtisaari Plan* (Europe Report No. 182). <https://www.crisisgroup.org/europe-central-asia/balkans/kosovo/kosovo-no-good-alternatives-ahtisaari-plan>
[crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15](https://www.crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15). accessed on September 15, 2024
- International Crisis Group. (2012). *Serbia and Kosovo: The Path to Normalisation* (Europe Report No. 223). <https://www.crisisgroup.org/europe-central-asia/balkans/serbia/serbia-and-kosovo-path-normalisation>
[crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15](https://www.crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15crisisgroup.org+15). accessed on September 16, 2024
- International Crisis Group. (2021). *Northern Kosovo: Asserting Sovereignty amid Divided Loyalties* (Europe Report No. 269). <https://www.crisisgroup.org/europe-central-asia/balkans/kosovo/269-northern-kosovo-asserting-sovereignty-amid-divided-loyalties>
[crisisgroup.org+1crisisgroup.org+1](https://www.crisisgroup.org+1crisisgroup.org+1), accessed on September 17, 2024
- International Crisis Group. (2024). *Northern Kosovo: Asserting Sovereignty amid Divided Loyalties* (Europe Report No. 269). Appendix B: Kosovo, 1998–2013. [https://www.crisisgroup.org/sites/default/files/2024-05/269-northern-kosovo-sovereignty.pdf​;contentReference\[oaicite:9\]{index=9}](https://www.crisisgroup.org/sites/default/files/2024-05/269-northern-kosovo-sovereignty.pdf​;contentReference[oaicite:9]{index=9}). accessed on September 18, 2024

- International Crisis Group. (2023). Israel/Palestine: The dangers of status quo. Middle East Report No. 234.
- Kruijver, K., & Xhambazi, V. (2020). *How to square the circle?* Clingendael Institute.
- Machar, B. (2015). *Building a culture of peace through dialogue in South Sudan*. Sudd Institute.
- Public International Law & Policy Group (PILPG). (2012). *Peace negotiations and agreements: A guide to best practices*. PILPG Publications.
- Quartet on the Middle East. (2003). *A performance-based roadmap to a permanent two-state solution to the Israeli-Palestinian conflict (Road Map for Peace)*.
- Representatives of the Republic of Kosovo and the Republic of Serbia. (2013). *First Agreement of Principles Governing the Normalization of Relations (Brussels Agreement)*.
- UNDP South Sudan. (2018). *A mapping of community-based peacebuilding and reconciliation mechanisms in South Sudan*.
https://mptf.undp.org/sites/default/files/documents/35000/mapping_report_final_2.pdf accessed on October 15, 2024
- Watson, D. (2019). *An analysis of South Sudan's elongated peace process*. Armed Conflict Location & Event Data Project.
- Ottaway, M., & El-Sadany, M. (2012, May 16). *Sudan: From conflict to conflict*. Carnegie Endowment for International Peace.
- Awolich, A. A. (2020, June 7). *The boiling frustrations in South Sudan*. The Sudd Institute.

4. Surse online

- Combatants for Peace. (n.d.). *Home*. Combatants for Peace. <https://www.cfpeace.org/> accessed on September 14, 2024
- Geneva Initiative. (n.d.). *Home*. Geneva Initiative. <https://geneva-accord.org/> accessed on October 15, 2024
- Hand in Hand. (n.d.). *Home*. Hand in Hand. <https://www.handinhandk12.org/> accessed on August 3, 2024
- Ministry of Home Affairs, Government of India. (n.d.). *Pilgrimage to Sri Kartarpur Sahib*. <https://prakashpurb550.mha.gov.in/kpr/> accessed on September 15, 2024
- Musalaha. (n.d.). *Home*. Musalaha. <https://musalaha.org/>, accessed on April 12, 2024
- Parents Circle - Families Forum (PCFF). (n.d.). *Home*. Parents Circle - Families Forum. <https://www.theparentscircle.org/en/homepage-en/> accessed on September 16, 2024
- The Abrahamic Reunion. (n.d.). *Home*. The Abrahamic Reunion. <https://www.abrahamicrounion.org/> accessed on September 15, 2024
- The Alliance for Middle East Peace (ALLMEP). (n.d.). *Home*. The Alliance for Middle East Peace. <https://www.allmep.org/> accessed on October 19, 2024
- The Culture Factor. (n.d.). Country comparison tool. The Culture Factor. <https://www.theculturefactor.com/country-comparison-tool> accessed on March 22, 2024